

ДИСМОНІКІТКА

Ч. 10 Жовтень 1973

Ціна 50 ц.

Рік 23

„Наступаєм на Торонто —
Всі одним Визвольним Фронтом!“

Чи любите Америку?

Чи я люблю Америку? Хвилину!
Я ж тут доперва кілька діб!..
А „Ксеня“, „Союзівка“ й „Верховина“
Це не Америка! Це — український гриб

у величезнім лісі — ще не знані...
Цікавий гриб! А я — люблю гриби!
Та розкусити ще його не в стані,
Бо всі епітети здаються заслабі.

Ви, друзі, в вакаційній оболонці,
Можливо не такі, як в будні дні:
Тіла і душі, стоплені на сонці,
Все виглядають мило-некладні!..

І тільки, власне, дотепер вас знаю:
Привітні, різно-фарбні, як і ми.
Як добре, що в сандалях зникає
Різниця між — кишенями й людьми!..

То ж вибачте! Я вам скажу пізніше,
Що думаю про край цей і — про вас!
Але тепер хіба лише напишу,
Що дощ ваш — мокрій. Зовсім,
як і в нас!..

Зоя Когут

Ніч без жадних сподівань

Штучні зуби у склянку поклала,
Штучні вій в коробку синеньку,
А перуку чесала, чесала
Та імення шептала, шептала,
І зідхала, і мовкла, і ждала.

Тільки зірка, як завжди, моргала,
Тільки місяць заглянув тихенько,
Тільки нетля безшумно літала,
Тільки тінь по стіні танцювала, —
Тільки щастя ніколи не мала.

Штучні зуби у склянці лежали,
Штучні вій в коробці синенькій,
На перуці слізини блищали
І питали її, і питали,
І казали, казали.

Б а б а й

Дзвінок

Я знайшов листа від тебе.
Ну і сталося — що сталося!
Букви і крапки і коми —
Все розсипалось, мов листя.

Стільки осеней минуло!
Позбирати? Що поможе?
Чи не час поміркувати,
Як свої збирати кості?

Б а б а й

Вадима Чижого

- Є люди, які, навіть як їдять, то стогнуть.
- Найкращими дружинами бувають телефоністки — у них чимало професійна.
- Осінь це пора року, в якій відлісуємо на листи з весни і літа.
- Чесноти вимагаємо навіть від президента держави.

ЛІСЯЧИЙ КОМЕНТАР

Побуваючи на 8-му Дауфінському фестивалі, кореспондент католицького "Поступу з Візінегу" (ч. 30), звернув увагу не лише на журнали і пionerські печі, в яких пекли хліб перші поселенці, але й на... дівчат, що "пишались в народніх одягах або в модерніх блузочках, з великим написом: "Kiss me, I'm Ukrainian"!

Автор репортажу не пише, чи скористав з нагоди й захоти...

"Хмаросяг УНСоюзу предметом загального подиву"! — писала "Свобода" в числі з 19-го жовтня 1972 року. Як знаємо, хмаросяг мав бути відданий до вжитку в 1973-му році, а нагоди 80-річчя щоденника "Свобода". Всі знаки на небі, на землі і в Джерзі Сіті показують, що йому прийдеться зачекати на своє відкриття аж до 80-річчя УНСоюзу, в 1974-му році...

КАЛЯМБУРИ

"Як вам іде?" — питався лікар пацієнта, якому йшла кров з носа.

"Хіба повішуся!" — негодував плащ, який поклали на поручча лікка.

"Маю її по самі вуха!" — крикнув пливак ускочивши у воду.

"Але ж ти грубошкірний!" — сказав раз слонові верблюди.

"Не буду їсти тої канапки" — сказав моль до моля.

"Даю голову, що моя правда!" — сказав засуджений до ката.

— Нездивичайне!..

"Галайка"

— З усіх скитальників, що приїхали до сих кантрів, є один чоловік з характером, — сказав самовпевнено мій сусід і земляк з Бібрецького повіту, пан Татух. — А тим чоловіком, або, по-вашому, людиною, є пан Козак з Детройту, що видає там такого "Комара", котрий тепер називається "Лис Микита". Буде вже з-пару років, як він, пан Козак, написав таке в своїй смішній газетці: "Писатель у нас до лідька, а нема порядної книжки, щоб почитати". Пригадуеш, — сністав мене, — ці золоті його слова?

— Так, — відповідаю, — я пам'ятаю цього "Гриця Зозулю", що мав заголовок "О драбинах видимих і невидимих".

— О! — піняв угору пальці пан Татух. — І справа тутечки не в драбинах видимих чи невидимих, а в характері, бо власне пан Козак не сказав тих своїх слів на пустий вітер, а сам-особисто сів за бюро і написав таку книжку, що її приемно в руки взяти і весело почитати.. Хоч, по-професії, рахувати він не буде письменник, а маляр.

— Дуже файні образки має, — півтордила чоловікові слова дорога землячка, пані Татушіха.

— Велл, — сказав пан Татух, — навіть моя місіс його образки любить, але що ся тичить самої книжки, то має, як тут мовлять, обджекшен: каже, що вона того Зозуличного язика ніяк не второпає — що вона за мова?

— Я по-гутульському не розумію, — категорично заявила пані Татушіха.

— А гуцули хіба не люди?.. Не українці?

— Може вони і люди, й українці, але язик мають поковерканий, не такий, як у людей. Що ж то за мова, прости Господи за слово, "Донерветер бутер квас"!

— Ти чуєш, яку вчену жінку я маю в хаті? — лукаво підморгнув бровою пан Татух.

— Таке мудре балакає, ніби тільки що вернулася з Гарварду, діставши доктората з туркознавства. Чого доброго, пан професор Стешко візьмуть її та й запишуть в дійсні члени Наукового товариства ім. Т. Шевченка! А тоді, панебрате, хоч бери діворса на старі літа.

— А ти не будь такий сиромудрій! — відтяглася дорога землячка, — бо таких, як ти сиромудрих, пан Козак теж файно обмальовує в своїй книжці. Тобі то так, як тому Грицеві Зозулі: від читання "Свободи" та інших календарів геть

чисто голова спухла, що тепер жаден капелюх на неї не влезить, аж треба закладати цеберку!

— Велл, — відповів з повагою в голосі пан Татух, — якщо вже говорити про образки, або, по-вченому, ілюстрації, то пан Козак, аби здоров був, і тобі в цій книжці не зробив кривди.. Не раз, і не два змалював тебе, як живу, отаку язикату, в ятрі, за перепрошеннем, ніколи той — писочок не запирається!

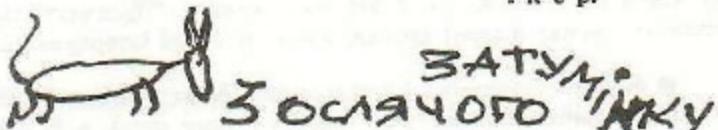
— Де?! — скривнула пані Татушіха, — покажи, на якій сторінці!

— А, осьдечки, мік "Галайками". На, подивися, і налюбуйся своїм портретом.

— А ти, "Байтало", подивився на свій: чий портрет паскудніший?

Починався родинний діялог, в якому я, як стороння людина, не мав бажання брати участі, тому подякував за вечеру і передбачливо "вицефався" з панелю.

I к е р.

Ви будете дуже здивовані, коли довідуетесь, що про ці близкучі успіхи "наших" спортсменів і "нашої" чоловічої команди писав.. український, торонтський тижневик "Вільне Слово", в числі з 14-го червня 1973 року...

ПОДВІЙНИЙ УСПІХ

Збірна команда СРСР — переможці всесвітнього баскетбольного фестивалю

ЛІМА. Жіноча збірна СРСР — лауреат першого Всесвітнього фестивалю з баскетбола. В заключному матчі наша спортсменки вигралі у команди Болгарії —

99:65 (47:35), яка посіла друге місце в турнірі. Треті — спортсменки Куби; четверті — Франції.

Без поражок виступила наша чоловіча команда. В поєдинку останнього дні вона упевнено взяла гору над збірною США — 68:60 (29:28).

З САТЕЛІТСЬКОГО ГУМОРУ

— Пане докторе, в мене щось не в порядку або з зором, або з слухом... Що Інакше бачу, а що інакше чую.

— Це не до мене. Вам треба зголоситися до Служби Безпеки.

На відкриття пам'ятника Лесі Українки в Києві Юрій Косач виступав від ...аргентинських і бразилійських настуходів

● Під час виступу духової оркестри "Батурик" з Торонто на маніфестації в Нью Йорку, місцеві сумівці зробили відкриття, що музиканти з довгим волоссям були хлопці, а з коротким — дівчата.

● Кажуть, що поет Василь Лесич видає свою нову книжку дешевим коштом, бо в цій його книжці "Предметність нів'ядки" немає жадної крапки, коми чи іншої інтерпункції.

● 60-річчя гумориста й фейлетоніста Ікера відмітив "Лис Микита" гарною карикатурою в вересневому числі, а "Свобода" поганою фотознімкою в числі з 12-го вересня.

● На 2-му з'їзді Т-ва "Бойківщина" директор "Мети", д-р Микола Ценко, дістав бойове завдання — до 2-го Конгресу СКВУ оженити знаного гуцула, Миколу Понеділка"

● Новий голова Українського Робітничого Союзу, і. Іван Олексин, з ведикою посвятою старається робити для УРСоюзу, що може і що йому кажуть п. Попель з п. Проноюко.

● З нарад мирянських груп та організацій, які проходили у вересні ц. р. в Нью Йорку, стає ясне, що лехто з мирян не вдоволиться одним тільки Патріархатом УЦЦеркви, а вимагатиме принаймні двох.

● Після публікації в-вом "Смолоскіп" на еміграції про скрибованої в УРСР книжки Івана Біліка "Меч Ария", тепер тільки треба чекати, коли хлопця посадять до концентраку чи в домі божевільних.

● На маніфестацію проти голедової облоги України прибули теж до Нью Йорку п-во Оля і Володимир Кебзярі, а тому, що забули вдома таблицю "Гантер", — їх прилучено за кару до групи "Пассеїк".

ГУМОР ДЛЯ СМАКУНІВ

— Я не вірю в жодні примари, духи, ні з'язи, — сказав один.

— Ви помилуетесь, — сказав другий, — і розтанув у по-вітрі.

ПТАХ

До естрадно-циркової агенції на 20-му поверсі Емпайр Стейт Білдингу заходить чоловік:

— Я шукаю праці в цирку. Вмію наслідувати птахів...

— Наслідувати птахів? Ні, ми не зацікавлені. Це такий старий і оклепаний номер, що публіка ним уже нікчем не цікавиться.

— Дозвольте ж принаймні задемонструвати...

— Ні, профіцит, у нас справді немає часу, ми дуже зайняті. Допобачення!

— Допобачення, — відповів наслідувач птахів і вилетів крізь відчинене вікно.

Рисунки Малого Ромца

НА КОНГРЕСІ СКВУ ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ШИРОКА ПРОГРАМА З ЦИРКОВИМИ ПОПИСАМИ

ЗАМІСЦЕВА РОЗМОВА

Під час своїх розмов з президентом Р. Ніксоном у Вашингтоні Л. Брежнєв хотів порадитися із Сталіном на тему американсько-советських взаємин. Взяв телефон і попросив телефоністку отримати його з пеклом.

— Це буде коштувати 30 доларів за перших три хвилини, — сказала телефоністка.

— А то ж як? — обурився Брежнєв. — У нас, в Москві, я завжди плачу за такі розмови лесень, когівки!

— Так, але в Москві це рахується місцева розмова, а тут — заграниця!

ПРО ЖІНОК І МУЖЧИН

Дівчата так довго ходять на танці й забави, поки не спіймають собі чоловіка. А потім ще дивуються, чому їх чоловіки не люблять ходити по забаавах і танцих...

Коли мужчину перестане виховувати мама, тоді знаходиться дружина, що зачинає його направляти. А коли підросте дочка, то ця наново зачинає його виховувати.

Коли жінка має січку в голові; а чоловік робить, як від, тоді цих двох людей творять звичайно щасливу подружню пару...

ШЕСТИДЕСЯТИЛІТНИКИ

Як довідуємося, читачі "Свободи" були приемно здивовані й засмочені тим, що президент ЗСА, Річард Ніксон, написав до редактора нашого щоденника-ювілята, А. Драгана, такого теплого, кордального листа, звертаючись до нього словами: "Дорогий Пане Драган!" Якщо тут взагалі існує якась загадка чи секрет, ми постараемось це вяснити чи, принаймні, відповідно скоментувати. Нам здається, що тут справа ясна, як лисина пана Лисогора: адже президент Річард Ніксон і редактор Антін Драган належать до того самого клубу шестидесятилітників, значить — з того самого річника, посілько всі енциклопедії й лексикони засвідчують, що обидва достойні мужі прийшли на світ у ювілейному, 1913-му році!

Розуміється — в деякі різниця між позицією президента держави і редактора найстаршого щоденника в екзилі, а ія різниця, нам здається, полягає передусім у тому, що президент Ніксон уже мав свою Вотергейт-аферу, а пан редактор Драган ще її, покищо не досвідчив... Але е всі надії

сподіватись, що в наступному конвенційному році вискочить якесь шило з мішка, коли делегати стануть тягти "за зябри" його "босів" з Головного Уряду за справи хмародерні.

Знаємо, що "Лис Микита" теж поєде свого шестидесятилітника в особі гумориста Ікера. Що він разовий гуморист, це помітне хоч би з цього, що в "Свободі" з 22-го вересня він зробив "геноу народову" з власного юпілею, написавши, що він не "вродився на Олексія, чоловіка Божого, а на Маковія, і не в хаті, на постелі, а в ... стодолі. Та справжній його сенс гумору проявився в цьому, що він (Ікер) публічно і на письмі зрезигнував з ювілейної колекції в користь Фонду Наглої Потреби УККА!"

Після такої його заяви, кажуть, головний предсідник УНСоюзу, пан Йосиф Лисогір, лише розвів руками і сказав:

— Ми ж хотіли видати йому книжку нашим коштом, з нагоди його 60-річчя, та раз хлопець відмовляється від презентів, то що ми на це порадимо?

Н. Ю. Йоркський

БУВ ДІД І БАБА

Каке раз баба до діда:

— Знаєш, як хтось з нас обох помре, то я перенесуся до дочки на фарму.

ПОЛІТИКА

Сказав один англійський політик: Франція і Англія повинні бути з собою так злучені, як кінь і її дечь. Річ тільки в тому, щоб Англія не була конем.

"Похмілля — це теж пиятика, тільки на другий день її починається зранку". (Київський гуморист, Тарапунька).

З одного репортажу: "Імпреза була весела, як весілля в погребнику".

Український рік складається з 365-ти річниць і ювілеїв...

Про одного артиста: в нього душа мистецька, але вдача купецька...

Дружина про чоловіка-мистця, що має жіночі акти: "Він мене зануджує своїми "нудами"!

З одної регіональної промови: "І над табором, на високому небі, ми бачили Молочний Шлях, але молоко було... спорошковане."

В нас є патріоти пісанкові і вареникові...

Голові Крайової Пластової Старшини (в "незабудь"):

"Привіз жінку-австралійку,
І пришиплив їй лелійку..."

Місяць жовтень — місяць книжки,
Всі це пам'ятають
І за твором „Гриць Зозуля“
В книгарнях питаютъ!

Українська цукорня „Веселка“ в Нью Йорку О і В. Дармохвалів з великою гордістю й приемництво рекомендую Читачам цю першу книжку Едварда Козака, нашого Братчика, члена загону „Червона Калина“, а при цій нагоді широко запрошує Всіх у свої низькі пороги покріпнти тіло-душу чим кухня багата!

Не забудьте нашої адреси:
144 Друга евню, в Пластовому домі.

Хто що має — те паркує

Рисунок наймолодшого карикатуриста
„Лиса Микити“ — десятилітнього Сезінька

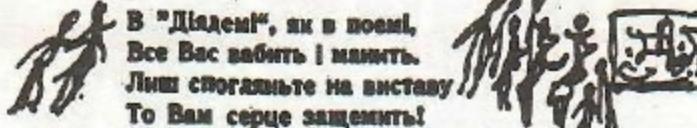
Чесна
Еніто.

ПІДОЗРІЛА ПІДОЗРІСТЬ

Екос здивав си я з паном Тинським, як в кривим носом. Підніс палец до носа і шепнув:
 — Пссст!..
 — Ек пест — то пест!..
 — Секрет!
 — О!
 — Тихо — ша!
 — Ек ша — то ша...
 — Ах слова!
 — Ах мур-мур!..

— Та лишен вам кажу..
 — Ова!..
 — Наставте вухо!..
 — Котре?
 — На котре менше чуете?
 — На оба недочуваю.
 — То наставте оба!
 — Най буде.
 — Знаете Тихацького?
 — Певно що знаю!
 — Не Певного, але Тихацького.
 — Добре знаю.
 — Він пессст!..
 — Що пессст?
 — Підозрілій!..
 — У чим?
 — Агент!..
 — Не можебче!..
 — Шпег!..
 — Тешко повірити!..
 — Маємо певну інформацію.
 — Яби си не сподівав.
 — Значит си — доносит?
 — Доносит.
 — І шпегує?
 — Шпегу, холера!
 — Для кого?
 — Хіба не знаете?

В "Діадем", як в поемі,
 Все Вас забить і манить.
 Лиш споглядьте на виставу
 То Вам серце защемить!

Ви тепер можете порадувати Ваше око виставкою ви-
 багливих осінніх строй у цій, широко знаній із своїми та
 чумицями, український галантейний крамниця і першоряд-
 ний майстерні елегантних жіночих та чоловічих одягів
МАРІI I ВОЛОДИМИРА ЗАКЛІНСЬКИХ.
"DIADEM", 142 Second Ave. N.Y. City

МІЩУХИ

— Поїдемо на фарму, нарвемо сунниць.
 — Добре! Я так люблю лазити по деревах!

РЕКЛЯМА

Хтось пояснює значення речими:

— Кожне підприємство мусить мати рекламу. Як вам відомо, качки зносять яйця потиху, а кури голосно кудкудахають. Через те всюди є попит лише на курячі яйця.

ПОШЛЮБНА ПОДОРОЖ

До елегантного мотелю в горах приїхав старший, лисавий панок, а з ним — молода, вродлива товаришка подорожі.

— Давайте нам найкращу кімнату, яку маєте! — говорить панок до менеджера. — Ми, знаєте, новожені. Це наша пошлюбна подорож.

Менеджер заводить молоду пару до справді гарної кімнати, з чудовим видом на озеро та з прекрасною панорамою гір у далині.

— Як вам подобається ця кімната? — питает.
 — Мені — дуже, — відповідає молодожон, — а тобі як, серденько?
 — Мені подобається все те, що й вам, пане директоре, — зашебетала солодко молода „дружина“...

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
 25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240
ВОЛТ СУНОКО ОСЛУГА I НАПРАВА АВТО

Phones KE 1-1303,

І. КУКУРВА

менеджер

Вимайламасло траки і трайлери на шлу
 Америку і Канаду.

Однією українська фірма на стейт Мічиган.

— Ох! А такий тихий був...
 — Замаскований...
 — Мало де ходив, фурт щос до-
 ма писав.
 — Рапорти
 — Казали, які писав книшку, бо
 він екий писменник.
 — Удавав!

— Казали, які файно писав.
 — Всьо було удаване. А насправ-
 ді, то він...
 — Агенц!
 — Агенц!!! Але пссст!..
 — Псссс...

Пішов пан Тинський з кривим но-
 сом, а мене ек би хто довбнев
 по голові вдарив.
 Від тої довбні ружні преружні
 думки в голові си нагле звили.

Каже перша думка:
 — А най то фрас возьме! Хто би
 си сподівів!..
 Друга думка:
 — Гов, тримай бики! То щос не
 так...
 Третя думка:
 — Ек тот Тиханський шпегує і до-
 носит, то що він шпегує, ек си-
 дит дома?
 — А навіт ек би не сидів, то що
 в нас таке си діє, аби ворог не
 зінав?
 — Чи то кілько еміграція вільває
 смірновки, чи де і хто має на
 Академії дурну промову говори-
 ти?
 — Чи кілько хто не дав на Укака,
 чи може екий сенвіч носит у сво-
 їй течці пан Драган від Свободи?
 А потім ще одна така думка:
 — Шо то означає, які кілько в нас
 вартісних людей, а на кожного
 вже бодай раз пробували кинути
 підозріне..

А на остатку то ще одна думка съ-
 звялила, ек свічка:
 — Шо тепер більше ворогам пот-
 рібне: чи такі які доносят, чи та-
 кі, які поширують підозріне, га?

Але о тім — пссст!..

Григорій Зозуля

ЖІНКИ

— Які жінки є найвірніші?
 — Бльондинки?
 — Ні.
 — Брюнетки?
 — Ні.
 — Які ж?
 — Сиві!

Гриць Мотика:

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ ВАГАТОЛЮСТРОВАНА КНИЖКА

ЯК ЧИТАТИ ГАЗЕТНІ ДОПИСИ

Читати газетні описи людей і їхніх осягів, описи імпрез, описи подій, справа проста, хоч часто досить нудна. Але читати і дошифрувати розуміти, це справа не легка, хіба що ви розумієте мову донесувача. Ви ходите між людей, берете участь в імпрезах чи виступах, і бачите одне, а відтак читаєте опис в газеті і не розумієте про що мова. І вас бере досада. Це не добре! Читати описи в газетах повинно бути відповідно.

Хоч хор відбув усього кілька проб, його успіх був успішний.

Програма була виконана бездоганно, лише поєднання її в одному концертному виступі було не дуже доцільне.

Оркестра трохи прикривала соліста.

По кожній точці соліст отримував бурхливі оплески подяки.

Соліст у відспіванні цієї великої арії виявив усі прикмети великого співака.

Свято геройні прошло з величним успіхом.

Господарі мали повні руки праці.

Артистка замолоду виявила накил до малярства і музики.

З дому винесла національне і релігійне виховання.

Тішився пошановою товарищевою зброєю.

Переведено збірку, якої вислід буде подано в пресі.

Ваші батьки залишили вам великі скарби, добуті їхньою працею. Переїрайте їх.

Ви повинні стати апостолами праці і горіти нею.

Поліція поставила ультиматум ... молодь послухала того прохання...

чинком і веселою забавою. Щоб вам допомогти розуміти шифровані газетні дописи я приготовив ключ розшифрування, який є синтезом довших студій наших газетних шпальт, авторів, яких я особисто знаю, й імпрез та подій, в яких я брав участь. Опираючись на моїх перекладачів ви зрозумієте газетні дописи і будете весело забавлятись. Газетні описи є на лівій стороні, мої переклади — на правій.

Співати не вміли, але дисципліновано входили і гарно стояли.

Три організації робили програму і вийшов великий хаос.

Соліст мав слабий голос.

По кожній точці люди тішились, що скінчив співати.

Арія була довга, соліст імпровізував з пам'ятою, бо забув ноти в таверні.

Тут геройні не ті, що терпіли, тільки ті, що приготовляли свято.

Господарі тримали в руках сіянки пива і закуску.

Ще дитинкою малювала по батькових штанах і грава всім на нервах.

Вміла кілька слів по українські і часом ішла до нашої церкви.

Давав курити і фундував пиво.

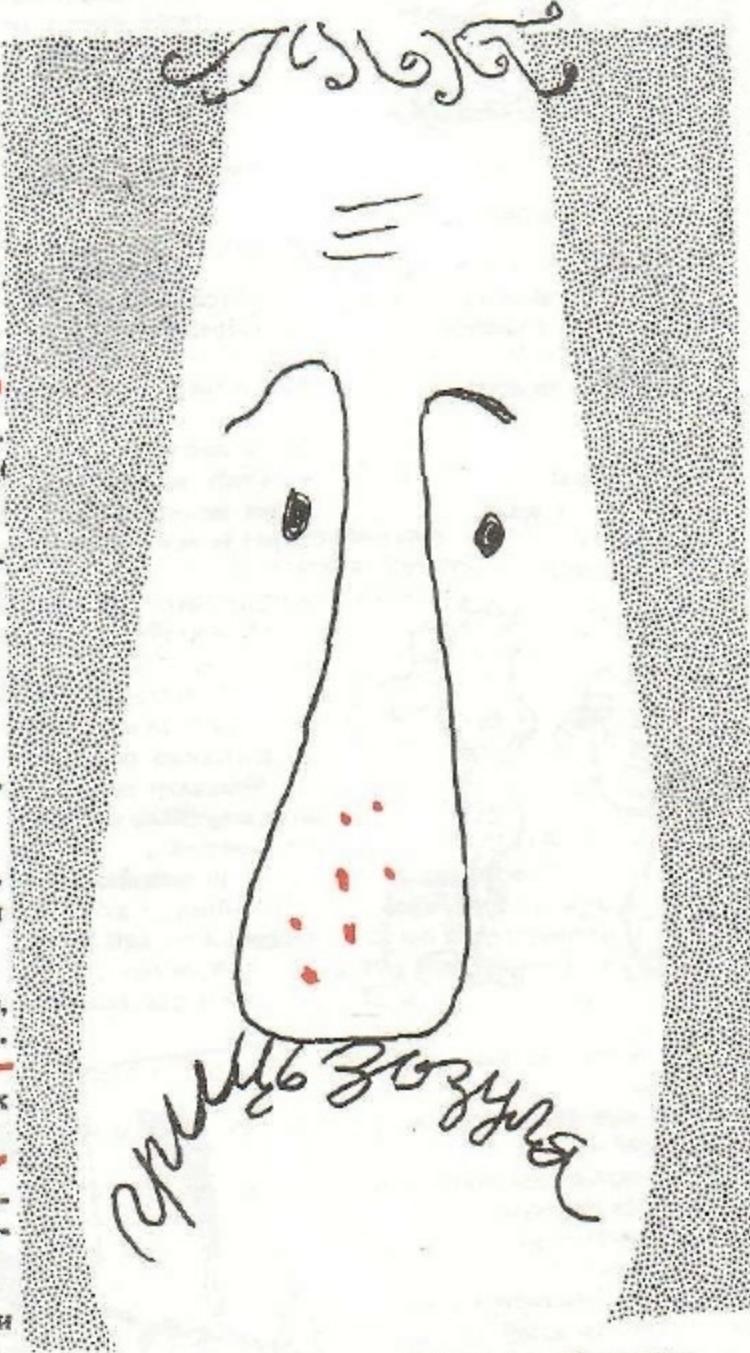
Значить гроші із збірки знищили.

Перепишіть хату на себе, а батьків викиніть на вулицю.

Заохочуйте всіх до праці, а самі живіть із збірок.

Як довго не бути палками, значить — просята.

Е, КОЗАКА

Ціна 8 долярів Пересилка 50 центів

ЗАМОВЛЯТИ У ВИДАВНИЦТВІ

„ДІС МИКИТА“

Address: "THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді
річна передплата — Дол. 5.00

Editor Edward Kozak

